

מסורת הש"ס

אמרו לו תחלתו מכבה וסופו מצעיר - זאת דגריסו לעיל לומר מלאה יין ושמן אין מעידין עליו והוא הרי תנא שלישי ולספאים דגריסו לעיל מעידין עליו הוי תנא קמא וכן פר"ח דתנא דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שמה חבר הוא ות"ך *אגב איצטא מוקי ליה
תגו רבנן **נפל לתוך כבשן האש מעידין
עליו לזורה מלאה יין ושמן מעידין עליו
משום רבי אחא אמרו של שמן מעידין עליו
מפני שהוא מבקיר של יין אין מעידין עליו
מפני שהוא מכבה אמרו לו תחלתו מכבה
וסופו מבקיר: א"ר מאיר מעשה באחד שנפל
לבור הגדול וכו' : תניא אמרו לו לרבי מאיר
*אין מוכירין מעשה נסים מאי מעשה נסים
אלימא דלא אכיל ולא אישתו והכתוב
°וְצֹמֵז עָלָיו וְאֵל תֹּאבְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ אלא דלא
גיים דאמר רבי יוחנן *ישובעה שלא אישן
שלושה ימים מלקין אותו ויישן לאלתר ורבי
מאיר מאי מעמא אמר רב כהנא כיפין על גב
כיפין הוּו רובנן דשישא הוּו ור"מ א"א דלא
מסריק וגיים פורתא ת"ז *מעשה בביתו של

לגוב אריות אין מעידים עליו וכן מים
ש'אין להם סוף ו"ל דאין ממש מעשה
גמים אלא יש לתלות שאינם רעבים
ובמים ש'אין להם סוף יש לתלות בדף
של ספינה וגל טורד ומיהו יש ב'ירושל'
גפ'ל לגוב של אריות אין מעידין עליו
ש'מא נעשה לו גם כדניאל גפ'ל לכבשן
של אש אין מעידין עליו חוששין ש'מא
נעשה לו גם כחנניה מישאל ועזריה
דורא לומר שגפ'ל באש וזכרה לו מן
האש בשום ענין 'ור' מאיר חולק
אבריייתא דעילי: **אף** על פי כן מת
בטו ב'מא' מכל מקום לא הו' דבר
(א) שנתערב בין ה'דריק (ה) שלא עשה
הבור: **הרי** פירושו ב'אין מלספור
(ב) - ומת' הכי פירושו הרי אנו
הולכין לביחית שבאנו מלספור:
של

ובאו והודיעו לרבי תנינא בן חסא שעה ראשונה אמר להם שלום שניה
אמר להם שלום שלישית אמר להם עלתה אמר לה בתי מי העליך אמרה לו
זכר של חללים גודמן לי וזמן מנהיגו אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא
אנכי ולא בן נביא אנכי אלא דבר שהצדיק מתעסק בו יבשל בו ורעו אמר רבי
אבא אע"פ כן מת בנו בצמא שנאמר "וסביבו נשערה מאד מלמד שהקדוש-
ברוך הוא מדרקק עם סביביו כחוש השערה ר' תנינא אמר מהבא אל נערץ
בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: **בתנאי** אפילו שמע מן הנשים
אומרות מת איש פלוני דיו ר' יהודה אומר "אפי' שמע מן התינוקות אומרים
הרי אני הולכין לספור ולקבור את איש פלוני בין שהוא מתכוין ובין שאינו
מתכוין ר' יהודה בן בבא אומר "בישראל אע"פ שהוא מתכוין ובעובר כוכבים
אם היה מתכוין אין עדותו עדות: **גמ'** ודלמא לא אזיל אמר רב יהודה אמר
שמואל דקאמרי דרינו באין מלספוד ומלקבור את איש פלוני ודלמא קמצא
בעלמא שכיב ליה ואסקין ליה על שמייה דקאמרי בן וכן רבנן הוה היתם בן וכן
ספדי הוה היתם: ובעובר כוכבים אם היה מתכוין וכו': אמר רב יהודה אמר
שמואל לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות היכי
ידעינן אמר רב יוסף בא לבית דין ואמר איש פלוני מת השיאו את אשתו והו
נתכוין להתיר מת סתם והו נתכוין לעדות איתמר נמי אמר ריש לקיש לא שנו
אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות אמר ליה ר' יוחנן לא כך
היה מעשה באישיעיא רביי* שהתירם עם שמעון וחמשה זקנים אמר להם לא
שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות ולא הודו לו חכמים
אלא מתניתין דקתני ובעובר כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות היכי
משכחת לה *במסכת לפי תומנו כ'י ההוא דהוה קאמר ואזיל מאן איכא בי
חזויה מאן איכא בי חזויה שכיב חזויה ואנסבה רב יוסף לרבייתהו הוה דהוה
קאמר ואזיל ווי ליה לפרשא זריוה דהוה בפומבדיתא דשכיב ואנסבה רב יוסף
ואיתומא רבא לרבייתהו הוה דהוה קאמר ואזיל מאן איכא בי חסא מבע חסא
אמר רב נחמן האלקים אכלו כוזרי לחסא מדיבוריה דרב נחמן אזלא דביתהו
דחסא ואינסבא ולא אמרו לה ולא מידי אמר רב אשי שמע מינה הא
דאמור רבנן מיס שאין להם סוף אשתו אסורה "הני מילי" לכתחלה אבל
אין סוף לא מפקינן לה מיניה איכא דאמרי אנסבה רב נחמן לרבייתהו

[illegible]

עוֹשֵׂעַ שֶׁם סַעִיף
לד :

הגהות הב"ח
(ה) תוס' ד"ה חף וכו'
שלא עשה הכור - נ"ב
כלומר שאין הכור עשהה
זה שמת בלמא :

[5] שדחורים ערוך
ערך תרים ב' ע"ש פירושו
וכ"א בבי אה"ע סימן יז]

[גיסין יע: כת: ג"ק
[קיד:]

(גירסת הספדך להיותה
בספר קטל)

י"ח תוספות סאהדרין
ד: ד"ה קטול]